

Tydzień z Maryją
♦ ♦ ♦ ♦
Nr 19/2022 (195)
IV Niedziela Wielkanocna
08.05.2022

14 maja - wspomnienie św. Macieja Apostoła

Z niedzielnej liturgii Mszy Świętej

1. czytanie (Dz 13, 14. 43-52):

Kim był Barnaba?

Przez jakiś czas Paweł był uczniem i podwładnym Barnaby. Nie wiadomo, jakby się ułożyły losy świeżo nawróconego Szawła, gdyby nie spotkał na drodze swego życia Barnaby.

Jeden z biografów Barnaby, niejaki mnich Aleksander, utrzymuje, że Barnaba pochodził z bardzo zamożnej rodziny; przed przejściem na chrześcijaństwo był lewitą. Z danych Starego Testamentu wynika, że lewici pomagali przygotować ofiary, z nich składała się straż świątynna, ale także zarząd świątyni; lewici tworzyli również chór przyświątynny; niekiedy wyjaśniali prawo i czuwali nad jego przestrzeganiem. Według Księgi Liczb, lewitą stawał się młody Izraelita na mocy specjalnego obrzędu święceń, przez które był oddawany Bogu na służbę przynajmniej do pięćdziesiątego roku życia. Z takiego to środowiska wywodził się Józef zwany Barnabą. I tak uformowany duchowo człowiek pewnego dnia przeszedł na stronę Jezusa.

Mamy prawo powiedzieć, że Barnaba był człowiekiem dobrym i odważnym. Dzięki tym cechom postanowił przejść z pomocą dopiero, co nawróconemu Pawłowi. Warto pamiętać, kim dla ówczesnych chrześcijan był Szawel: „siał wszędzie postrach i zionął pragnieniem zabijania Uczniów Pańskich. Sam udał się do arcykapłana i poprosił o specjalne listy - pełnomocnictwa do synagog w Damaszku, aby mógł pojmać i przyprowadzić do Jerozolimy zarówno mężczyzn jak i kobiety, zwolenników... tej nowej drogi życia” (Dz 9, 1n). Potrzebna była nie lada odwaga, by zaufać takiemu człowiekowi, tym bardziej, że Barnaba z pewnością wiedział o nieudanych dotychczas próbach przeniknięcia Pawła do środowisk chrześcijańskich. Otóż ten człowiek, właśnie dzięki odważnej rekomendacji Barnaby zdobył sobie całkowite zaufanie nawet u chrześcijan jerozolimskich. Z czasem mógł wśród nich rozpocząć pełną działalność apostolską. I tak było jeszcze przez jakiś czas, przynajmniej do momentu niejakiego zorganizowania się Kościoła w Antiochii, gdzie pierwszym przełożonym był właśnie Barnaba. „Pozyskano tam tak wielką liczbę wyznawców Pana”, że Barnaba sam nie był w stanie obsłużyć wszystkich wiernych. Oto, co w tej sytuacji uczynił Barnaba: „Udał się do Tarsu, żeby odszukać Szawła. A kiedy go znalazł, przyprowadził do Antiochii i przez cały rok pracowali razem w Kościele, nauczając wielką rzeszę ludzi” (Dz 11, 25n). Wszystko zdaje się przemawiać za tym, że głównym odpowiedzialnym za tę pracę był Barnaba, którego wspierał Paweł.

ŚLADAMI JEZUSA – ZIEMIA ŚWIĘTA Z ARCYBISKUPEM RYSIEM

W bezpośrednim sąsiedztwie Jerozolimy leży kolejne biblijne miasto – **Betania**. Było to szczególne i wyjątkowo bliskie miejsce dla Jezusa. Tutaj znajdował się dom trójki Jego przyjaciół – rodzeństwa: Marii, Marty i Łazarza. Według chrześcijańskiej tradycji właśnie tu miała zatrzymać się Maryja w Wielkim Tygodniu, gdy Jezus wchodził w doświadczenie cierpienia krzyża. Betania, swego czasu, nosiła nazwę Łazarza – od imienia Łazarz. Do dzisiaj podobnie nazywają ją Arabowie: Al-Ajzarjija.

Sanktuarium Marii, Marty i Łazarza z XX wieku, jest już trzecią świątynią w tym miejscu, począwszy od IV wieku i są w niej trzy motywy ukazujące wydarzenia związane z domem Chrystusowych przyjaciół. Zatrzymajmy się dziś przy przedstawionym na mozaice pierwszym pobycie Jezusa w tym domu. Maria siedzi u stóp Pana – zasłuchana, rozmodlona, kontemplacyjna. Marta krząta się i służy – jest kobietą dynamiczną, musi coś robić. Często te dwie siostry są sobie przeciwstawiane. A tymczasem chodzi o to, aby je w swojej postawie połączyć.

Maria pokazuje wymiar życia ludzkiego w relacji człowiek – Bóg, Marta w kontekście człowieka do bliźniego. Trzeci wymiar – stosunek człowieka do siebie samego – prezentuje Łazarz. Jezus przychodzi do ich domu, aby te trzy aspekty uporządkować, abyśmy łączyli w sobie bycie człowiekiem zarówno modlitwy, jak i służby oraz człowiekiem patrzącym na siebie z prawdą. Łączenie tych wymiarów to droga do odnalezienia sensu, siły i odwagi.

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO cz. VIII

Kościół w zamyśle Bożym

Słowo „Kościół” oznacza „zwołanie” - zgromadzenie tych, których Słowo Boże zwołuje, by utworzyli Lud Boży karmiony Bożym Ciałem i stający się Ciałem Chrystusa. Równocześnie Kościół jest drogą i celem zamysłu Bożego: zapowiedziany w figurach w stworzeniu, przygotowany w Starym Przymierzu, założony przez słowa i czyny Jezusa Chrystusa, urzeczywistniony za pośrednictwem Jego odkupieńczego Krzyża i Zmartwychwstania i ukazany jako misterium zbawienia przez wylanie Ducha Świętego. Kościół osiągnie swoje wypełnienie w chwale nieba jako zgromadzenie wszystkich odkupionych ziemi.

Kościół jest jednocześnie widzialny i duchowy. Jest społecznością hierarchiczną i Mistycznym Ciałem Chrystusa utworzonym z elementu ludzkiego i elementu Boskiego. Stanowi jednak jedną całość, co czyni go tajemnicą, którą można przyjąć tylko wiarą.

Kościół jest na tym świecie sakramentem zbawienia, wspólnotą wierzących w Chrystusa oraz znakiem i narzędziem jedności Boga i ludzi.

Powracamy do Nabożeństw Fatimskich

Od maja do października w każdy 13 dzień miesiąca będą celebrowane w naszej parafii Nabożeństwa ku czci Matki Bożej Fatimskiej.

Miłość do Matki Bożej, w znaku Fatimskiej Pani, zdaje się, jakby nie zauważała przemijającego czasu. Miejsc fatimskiego kultu ciągle przybywa, można też powiedzieć, że w dobie wojny na Ukrainie nabiera on nowego kolorytu.

Dlaczego ten właśnie dzień stał się tak istotny? Otóż dzień ten został wybrany przez Niebo. Mówi o tym treść prośby Maryi z maja 1917 r.: *Przyszłam was prosić, abyście tu przychodzili przez 6 kolejnych miesięcy, dnia 13 o tej samej godzinie. Potem powiem, kim jestem i czego chcę.*

Jednak Pani Fatimska zachęcała, aby na różańcu modlić się codziennie: *Chcę, [...] żebyście nadal codziennie odmawiali różaniec na cześć Matki Boskiej Różańcowej, dla uproszenia pokoju na świecie i o zakończenie wojny, bo tylko Ona może te łaski uzyskać.*

CYTAT TYGODNIA:*Tylko Maryja wie, jak wypełnić nasze umysły myślą o Bogu.*

św. German

INTENCJE MSZALNE

Poniedziałek – 09.05.2022 – Uroczystość św. Stanisława, biskupa i męczennika, głównego patrona Polski i Archidiecezji Krakowskiej	
18:00	Dziękczynna z prośbą o zdrowie, błogosławieństwo Boże i potrzebne łaski dla Jana w 80. rocznicę urodzin
Wtorek – 10.05.2022 – św. Jana od Krzyża, prezbitera i doktora Kościoła	
18:00	+ Za śp. Anielę i Feliksa Massalskich
Środa – 11.05.2022	
18:00	+ Za śp. Bronisława Formickiego
20:00	W podziękowaniu za posługę kapłańską w parafii z prośbą o błogosławieństwo Boże, wszelkie łaski i opiekę Matki Bożej dla ks. Proboszcza z okazji 30. rocznicy święceń kapłańskich + Za śp. Stanisława i Stanisławę Nogciów + Za śp. Stanisławę, Stefanię, Stanisława, Zdzisława Krawczyk, Paulinę i Franciszka Kania + Za śp. Zofię Binczycką + Za śp. Jerzego Gryglika + Za śp. Krzysztofa Gurbiela + Za śp. Albinę Sokół + Za śp. Mariannę Nogiec + Za śp. Zbigniewa Nowaka + Za śp. Mariannę Herjan
Czwartek – 12.05.2022 – świętych męczenników Nereusza i Achillesa; św. Pankracego, męczennika	
18:00	+ Za śp. Czesława Dyląg w 20. rocznicę śmierci
Piątek – 13.05.2022 – NMP z Fatimy	
18:00	Dziękczynna z prośbą o błogosławieństwo Boże, potrzebne łaski i dary Ducha Św. dla Nikoli Dyląg z racji 18. urodzin i dla całej rodziny + Za śp. Stanisławę Machnik + Za śp. Zofię Binczycką + Za śp. Jana Bajorskiego, Zuzannę i Jana Kamińskich + Za śp. Agnieszkę Dej + Za śp. Emilię Musiał, Honoratę Konewecką, Stanisławę Pieczyrak, Józefę Piekarczyk + Za śp. Józefa Nowaka w 30. rocznicę śmierci, Roberta i Mieczysława Stopińskich + Za śp. Zofię Binczycką + Za śp. Jerzego Gryglika + Za śp. Krzysztofa Gurbiela + Za śp. Mariannę Nogiec + Za śp. Mariannę Herjan + Za śp. Halinę Cerek
Sobota – 14.05.2022 – Święto św. Macieja, Apostoła	
7:00	+ Za śp. Agnieszkę Dej
18:00	+ Za śp. Elwirę Lubelską w 5. rocznicę śmierci
Niedziela – 15.05.2022 – 5. Niedziela Wielkanocna; bł. Zofii Czeskiej, zakonnicy	
7:00	+ Za śp. Stanisława i Jana Nowak, Franciszkę i Antoniego
9:00	+ Za śp. Zofię i Kazimierza Ucherskich, Otylię i Mariana Massalskich
10:30	Dziękczynna za 30 lat posługi kapłańskiej z prośbą o dalszą opiekę Patronki naszej parafii dla ks. Proboszcza + Za śp. Zofię i Edwarda Słabońskich
12:00	+ Za śp. Bronisława i Władysława Formickich
18:00	+ Za śp. Bolesława Małupę w 8. rocznicę śmierci i zmarłych rodziców

Jak się modlić? Jutrznia

Jutrznia w Kościele katolickim to pierwsza godzina modlitwy brewiarzowej - odmawiana dawniej przez duchownych przed wschodem słońca - w dzisiejszej formie (od 1971 r.) jest uświęceniem porannych godzin dnia, poprzez wspomnienie zmartwychwstania Chrystusa, uwielbieniem i wychwalaniem Bożego Majestatu.

Struktura Jutrzni:

- Jutrznia rozpoczyna się Wezwaniem: „Boże wejrzyj ku wspomnieniu memu ...”, podczas którego należy się przeżegnać i odpowiedzieć: „Panie, pospiesz ku ratunkowi memu”.
- Wspólne odmawianie aklamacji: „Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu...”, dodając „Alleluja” (poza okresem Wielkiego Postu).
- Recytowanie lub śpiewanie odpowiedniego hymnu - wybieranego w zależności od dnia i okresu liturgicznego.
- Psalmodia - składa się z psalmu porannego, pieśni ze Starego Testamentu i psalmu pochwalnego, po których odmawiamy aklamację: „Chwała Ojcu i Synowi ...”.
- Krótkie czytanie fragmentu z Pisma Świętego - dobrane do danego dnia lub okresu liturgicznego.
- Odśpiewanie pieśni Zachariasza („Błogosławiony Pan Bóg Izraela...”), wraz z jej antyfoną, wyrażającą chwałę odkupienia i dziękczynienia.
- Prośby o uświęcenie rozpoczynającego się dnia.
- Modlitwa Pańska „Ojcze nasz...”.
- Modlitwa końcowa - bez wezwania „módlmy się”.
- Błogosławieństwo - kapłana kończące się słowami: „Bogu niech będą dzięki”, a w przypadku jutrzni odmawianej prywatnie: „Niech nas Bóg błogosławi, broni od wszystkiego zła i doprowadzi do życia wiecznego. Amen”.

Wielcy czciciele Maryi – ojciec Maksymilian Kolbe (1)

Raymund Kolbe urodził się 8 stycznia 1894 r. w Zduńskiej Woli, w Królestwie Polskim (wówczas część imperium rosyjskiego). Jego ojciec był Niemcem, jego matka Polką. Jego rodzice byli stosunkowo biedni, a w 1914 r. jego ojciec został schwytany przez Rosjan i powieszony za udział w walkach o niepodległość Polski.

Był jednym z trojga rodzeństwa. W kościele parafialnym w Pabianicach w 1906 roku, w wieku lat 12 miał widzenie, ukazała mu się Najświętsza Maryja Panna. Wstąpił do małego seminarium franciszkanów konwentualnych. Ślubował poświęcić życie Maryi. Był to czas walk narodowowyzwoleńczych i Kolbe postanowił wybrać walkę zbrojną, rezygnując tym samym z kapłaństwa. Wkrótce znów odwiedziła go Najświętsza Pani i odwróciła od tej myśli. Tak oto wreszcie w roku 1910 wstąpił Kolbe do nowicjatu. Uroczystą profesję złożył 11 listopada 1914 roku. Przyjął imię Maria. Święcenia kapłańskie miały miejsce 28 kwietnia 1918 roku.

Po ukończeniu studiów powrócił do niepodległej Polski w 1919 r. Osiedlił się w klasztorze w Niepokalanowie pod Warszawą. Pod koniec studiów Kolbe doznał pierwszego ataku gruźlicy i zachorował, często kaszląc krwią; choroba zakłóciła jego studia. Przez resztę życia doświadczył złego stanu zdrowia, ale nigdy nie narzekał, widząc swoją chorobę jako okazję do „cierpienia dla Maryi”.

**OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE
IV Niedziela Wielkanocna – 08.05.2022**

13 maja (piątek), w liturgii będziemy wspominać **Matkę Bożą Fatimską**. Tego dnia przypada także 39. rocznicę zamachu na Świętego Jana Pawła II. Zapraszamy w tym dniu na pierwsze tegoroczne **Nabożeństwo Fatimskie o godz. 20:00** w naszym kościele.

Nabożeństwo będzie składało się z:

- Mszy św. zbiorowej z kazaniem (intencje można już składać w zakrystii),
- procesja wokół kościoła z figurą Matki Bożej Fatimskiej (prosimy przynieść świece),
- oddanie czci relikwii św. Hiacynty i św. Franciszka.

Pełna treść ogłoszeń na stronie www.parafiamichalowice.pl.